"पाकस्य मा कौरयाणः ऋ०८।३।२१तद्भाष्ये तथार्थोक्तेः

कौरव पुंस्त्री० कुरोरपत्यादि उत्सा० अञ् तद्देशस्य रा जा अण् तेषु भवो वा अण् । १कुरुवंश्ये "तस्यान्ववायः सुमहान् यस्य नाम्ना स्थ कौरवाः । कुरोस्तु पुत्राश्चत्वारः" हरिवं ६२अ० । २तद्देशनृपे पु० ३कुरुसम्बन्धिनि ४तद्देशभवे च त्रि० । स्त्रियां ङीप् । "द्रुपदः कौरवान् दृष्ट्वा प्राधावत समन्ततः । शरजालेन महता मोहयन् कौरवीं चमूम्" भा० आ० १३८अ० "क्षेत्रं क्षत्रप्रधनपिशुनं कौरवं तद्भजेथाः" मेघदूतम् ।

कौरवक त्रि० कुरौ तद्वंशे जातादि "विभाषा कुरुयुगेति पा० वा वुञ् । १कुरुवंशोद्भवे । कुरवकस्येदमण् । २कुरवकसम्बन्धिनि

कौरवायणि पुंस्त्री कुरोरपत्यम् तिका० फिञ् । कुरुवंश्ये

कौरवेय पुंस्त्री कुरोपत्यं बा० ढक् । कुरुवंश्ये । "समा हि कौरवेयाणां वयं ते चैव पुत्रक !" भा० आ० १४२अ० । "विमोक्ष्यन्ति विषं क्रुद्धाः कौरवेयेषु भारत !" भा० व० ८अ० ।

कौरव्य पुंस्त्री० कुरोवपत्यम् कुर्व्वादि० ण्य । १कुरुवंश्ये । "कौरव्याः पशवः प्रियापरिभवक्लेशोपशान्तिः फलम्" वेणीस० । तस्यापत्यं तिका० फिञ । कौरव्यायणि कुरुकुलोत्पन्ने ब्राह्मणादावपत्ये पुंस्त्री कुरूणां राजा ण्य । २कौरव्य कुरुदेशराजे । स्त्रियां ङीप् कौरवी स्त्री । ण्यान्तत्वात् यून्यपत्ये फिञो लुक् । कौरव्यः पिता पुत्रश्च सि० कौ० ।

कौरुकत्य पुंस्त्री कुरुकतस्यर्षेरपत्यम् गर्गा० यञ् । कुरुकतस्यर्षेरपत्ये युवापत्ये फिञ् । कौरुकत्यायनि तदीय युवापत्ये पुंस्त्री

कौरुज(जा)ङ्गल त्रि० कुरुजङ्गले जातादि अण् उत्तरपदस्य वा वृद्धिः । कुरुजङ्गलभवे

कौरुपाञ्चाल त्रि० कुरुपञ्चालदेशे प्रसिद्धः अण् उभयपद वृद्धिः । कुरुषु पञ्चालेषु च प्रसिद्धे । "प्रज्ञातं कौरुपाञ्चालं यच्चतुरवत्तम्" शत०ब्रा० १,७,२,८, कौरुपाञ्चालो वा अयं ब्रह्मा ११।४।१।२।

कौर्प्य पु० "क्रियतावुरिजित्तमकुलीरलेयपाथेययूककौर्पाख्याः । तौक्षिक आकोकेरो हृद्रोगश्चान्त्यभं चेत्यम्" दीपिकोक्ते वृश्चिकराशौ ।

कौर्म्म न०कूर्म्ममधिकृत्य कृतो ग्रन्थोः अण्, कूर्म्मस्येदम् अण् वा । १कूर्म्मपुराणे २कूर्म्मसम्बन्धिनि त्रि० ।

कौल त्रि० कुले भवः श्वभिन्नः अण् । सत्कुलभवे १कुलीने शुनि तु कौलेयक इत्येव । कुले कुलाचारे रतः तं वेत्ति वा अण् । २तन्त्रोक्तकुलाचाररते ३तदाचारवेदिनि च । "दिव्यभावरतः कौलः सर्वत्र समदर्शनः" कुलार्णवः । 'पशोर्वक्त्राल्लब्धमन्त्रः पशुरेव न संशयः । वीराल्लब्धमनुर्वीरः कौलाच्च ब्रह्मविद्भवेत्" महानीलतन्त्रम् । कुल कुलाचारमधिकृत्य कृतो ग्रन्थः अण् । ४कुलाचारप्रवर्त्तके ग्रन्थे कौलोपनिषदादौ ।

कौलक त्रि० कूले भवः सौवीरः धूमा०वुञ् । कूलभवे सौवीरे

कौलकेय त्रि० कुले सत्कुले भवः बा० ठक् कुक् च । १सत्कुलोद्भवे । कौलटेय+पृषो० । २असतीपुत्रे पुंस्त्री शब्दरत्ना० ।

कौलटिनेय पुंस्त्री भिक्षुक्याः सत्या अपत्यम् ढक् इनादेशश्च । सत्या भिक्षुक्याः अपत्ये अमरः स्त्रियां ङीप्

कौलटेय पुंस्त्री कुलटायाः सत्याः असत्या वा अपत्यम् ढक् । सत्याः असत्याश्च भिक्षुक्याः अपत्ये अमरः । स्त्रियां ङीप् ।

कौलटेर पुंस्त्री कुलटायाः असत्या अपत्यम् आचारेण क्षुद्रत्वात् ("क्षुद्राभ्यः") पा०ढ्रक् । बन्धक्याः अपत्ये अमरः ।

कौलत्थ त्रि० कुलत्थेन संस्कृतम् अण् । कुलत्थसंस्कृते "पाययेच्चाम्लकौलत्थसुरासौवीरकादिभिः" सुश्रु० ।

कौलत्थीन न० कुलत्थस्य भवनं क्षेत्रम् खञ् । कुलत्थोत्पत्तियोग्ये क्षेत्रे

कौलपुत्रक न० कुलपुत्रस्य भावः मनोज्ञा० वुञ् । कुलपुत्रभावे

कौलव पु० ववादिषु तृतीये तिथ्यर्द्धरूपे चरकरणभेदे । करणशब्दे १६९० पृ० विवृतिः

कौलालक त्रि० कुलालेन कृतं संज्ञायां वुञ् । कुलालकृते शरावादौ असंज्ञायान्तु अण् कौलाल तत्कृते । तस्येदमण् कौलाल तद्सम्बन्धिनि त्रि० "रथचक्रं वा कौलालचक्रं वा" शत० ब्रा० ११।८।४।१

कौलिक त्रि०कुलादागतः ठक् । १कुलपरम्परागते आचारादौ । कुले कुलागमे सिद्धः ठक् । तन्त्रोक्ते २कुलाचरे । कौलं कुलधर्मं प्रवर्त्तयति ठक् । ३कुलधर्मप्रवर्त्तके शिवे । शब्दमा० । ४पाषण्डे त्रिका० । कुलं तदाचारः प्रयोजनमस्य ठक् ।५कौले ब्रह्मविदि "शन्नः कौलिकः" श्रुतिः

कौलितर पु० कुलितरस्यापत्यम् ऋष्यण् । शम्बरासुरे "उत दासं कौलितरं बृहतः पर्व्वतादधि । अवाहन्निन्द्र" शम्बरम्" ऋ०४।३।०१४ कुलितरनाम्नोऽपत्यं शम्बरमसुरम्" भा०

कौलिशायनि त्रि०कुलिश+चतुरर्थ्यां कर्णा० फिञ् । कुलिश सन्निकृष्टदेशादौ